

„Mūzika nebeidzas. Ja reiz esi devis pilnām riekšām slāpušajiem, no tevis vienmēr prasīs vēl un vēl.” Tā grupas *Pērkons* fenomens tiek skaidrots nesen iznākušajā grāmatā *No zemes un debesīm. Pērkons*. Kas Jauns atskatās uz tautā iemīļotās grupas dalībnieku dzīves gājumu no nokļūšanas grupā līdz šodienai.

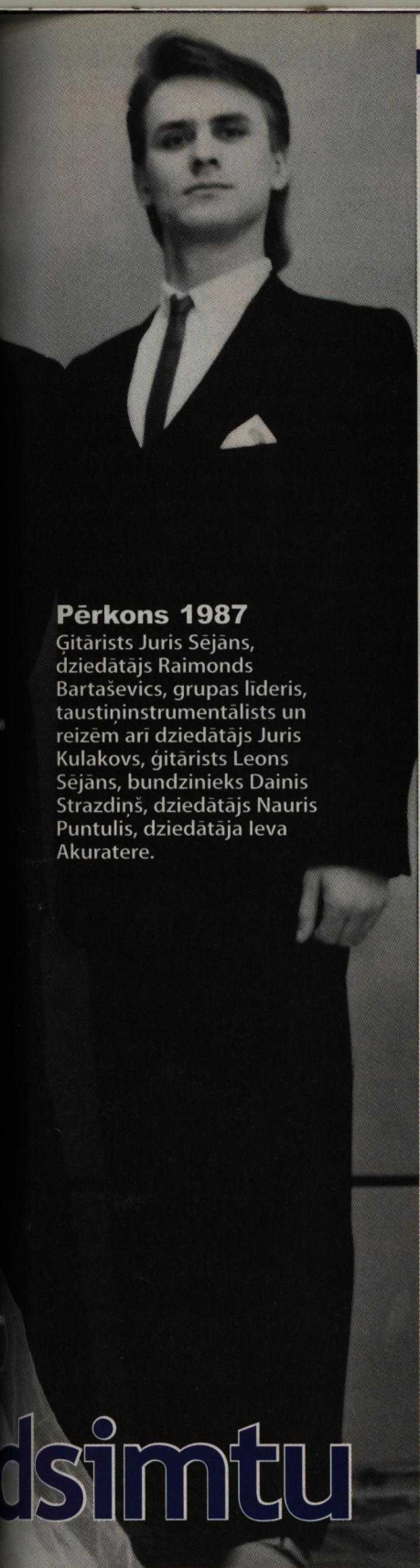
PĒRKONS

dimd jau ceturtdaļg

Kad dzejnieks Māris Melgalvs uzrakstīja savu pirmo grāmatu, no tās iedvesmojās tolaik jaunais un daudzsološais komponists Juris Kulakovs, kurš sarakstīja dziesmu ciklu ar Melgalva vārdiem. Atlika vien sameklēt domubiedrus, kas varētu šīs dziesmas izpildīt. Izvēloties grupas dalībniekus, augstāk par muzikālajām dotībām Kulakovs vērtēja uzskatu un psiholoģisko saderību. Tas arī ir grupas

ilgdzīvošanas un satiecības noslēpums. Paralēli grupas dalībnieku meklēšanai aktuāls bija jautājums, kādu nosaukumu izvēlēties. Versijas bijušas dažādas, taču skaidrs bija viens — rokgrupas nosaukumam jābūt skaļam. Sākotnēji Kulakovs gribēja — *Fanfaras*, taču Ievai Akuraterei radās doma par *Pērkonu*, kas ir galvenā latviešu dievība, te saduras dažādi spēki un stihijas. Šī versija patika arī Kulakovam, un *Pērkons* bija dzimis...

Tā nu sanāca, ka *Pērkonu* nosaukums izpaudās grupas revolucionārajā dabā, kas bija kā dadzis acī tā laika varas pārstāvjiem. Divreiz (1983. un 1985. gadā) *Pērkonu* koncertdarbība tika aizliegta. Līdz pat 1987. gadam grupa spēlēja pagrīdē, un tikai Atmodas laikā *Pērkonu* vairs neviens apturēt nespēja. Tā grupa dārd joprojām un 10. jūnijā Dzintaru koncertzālē kopā ar saviem uzticamiem faniem svinēs 25. dzimšanas dienu.

Pērkonis 1987

Ģitārists Juris Sējāns, dziedātājs Raimonds Bartaševičs, grupas līderis, taustiņinstrumentālists un reizēm arī dziedātājs Juris Kulakovs, ģitārists Leons Sējāns, bundzinieks Dainis Strazdiņš, dziedātājs Nauris Puntulis, dziedātāja Ieva Akuratere.

dsimtu

Juris Kulakovs, komponists, grupas dibinātājs

Dzimis 1958. gadā Līvānos

Klavieres Kulakovs sācis spēlēt sešu gadu vecumā, taču mūzikas skolā izvēlējies apgūt akordeona, kā arī trompetes un flautas spēli. Pabeidzis Mediņa mūzikas vidusskolu, Juris pārdeva savu akordeonu un nopirka sintezatoru, bet Konservatoriju viņš jau beidza kā estrā-

des orķestru vadītājs un diriģents. Kopš 1978. gada Kulakovs muzicēja ansamblī *Menuets*, 70. gadu beigās izveidoja instrumentālo džezroka grupu *Arka*, kurā darbojas īsu laiku, jo viss spēks un uzmanība tika veltīta *Pērkonā* izveidei. Padomju gados pret Juri Kulakovu sākās represijas, jo varas iestādes neapmierināja grupas ietekme uz jauniešiem. Kultūras ministrijas sistēmā komponistam nebija iespējams dabūt darbu, viņam pat ieteica emigrēt uz ārzemēm. Tomēr mākslinieks nenobijās un vienlīdz aktīvi darbojās gan rok-mūzikas, gan akadēmiskās mūzikas jomā. Viņa ieguldījums Latvijas mūzikas laucīnā ir iespaidīgs. Juris Kulakovs ir pirmais komponists latviešu mūzikas vēsturē, kura spalvai pieder pasija un videoopera. Šobrīd viņš ir diriģents, pianists, veido aranžējumus, strādā arī ierakstu producēšanas jomā. Tomēr šķiet, ka aktīvā radošā darbība traucējusi māksliniekam privātajā dzīvē. 1982. gadā viņš apprecējās ar Lienī Kulakovu, taču nu jau abi ilgāku laiku ir šķīrušies. Šajā savienībā dzimusi meita Justīne Kulakova (17), kura līdzīgi kā tēvs, iespējams, saistīs dzīvi ar mūziku un šobrīd cītīgi apgūst vijoles spēli.

Ieva Akuratere, dziedātāja

Dzimis 1958. gadā Rīgā

Pamatus Akurateres muzikalitātei ielika vecmāmiņa, kas meiteni jau trīs gadu vecumā aizveda pie klavierskolotājas. Apgūt klavierspēli Ieva turpināja mūzikas skolā, bet 16 gadu vecumā nolēma pievērsties aktiermākslai un sāka darboties Liepājas teātrī. Pavisam neilgu laiku Ieva dziedājusi tolaik populārā Raimonda Paula *Modo*, taču ātri krita Maestro nežēlastībā un no ansambļa tika atlaista. Pēc šā pazemojuma Ievai Liepājā bijis kauns atgriezties, un viņa izmēģināja spēkus Operetes teātrī, līdz visbeidzot iestājās Konservatorijā. Tieši Konservatorijas gaitenī Jānis Lūsēns iepazīstināja Ievu ar Juri Kulakovu, kurš meklēja dziedātāju savai jaunajai grupai. Pēc Ievas vokālo dotību novērtēšanas Kulakovs bez ilgas domāšanas teicis: „Tā. Es tevi ņemu!” Kā vēlāk izrādījās, svarīga loma Kulakova izvēlē bijusi fakts, ka Ieva nāk no pazīstamās Akurateru dzimtas. Jau pirmajā *Pērkonā* koncertā Ieva satika savu pirmo vīru fotogrāfu Sergeju Trofimovu: 1981. gadā abi apprecējās, pēc gada piedzima dēls Matīss. Tomēr laulības mūžs nebija ilgs, un vēlākos gados Ievai lemts apprecēties un izšķirties vēl divas reizes — ar sporta meistaru basketbolā Edvīnu Dreiberģu, pēc tam ar mūziķi Armandu Čālīti, ar kuru Ievu vieno arī nopietna radoša sadarbība. Šobrīd Akuratere ir brīva sieviete, un, kā pati mēdz teikt, — viņas labākais draugs ir dēls Matīss, kurš tāpat kā māte no sirds nodevies mūzikai.

Paralēli *Pērkonam* Ievai piedalījies dažādos citos muzikālos projektos un dara to arī šobrīd. Dziedātāja aktīvi darbojas zaļajā kustībā un izmēģinājusi spēkus arī politikā, kļūstot par TB/LNNK biedri.

Juris un Leons Sējāni, ģitāristi

Dzimuši 1952. un 1959. gadā Jūrmalā

Brāļi Sējāni nāk no muzikālas dzimtas, un varētu teikt, ka mūzika ir viņiem asiņās. Sākotnēji abi aktīvi darbojušies grupā *Menuets*, vēlāk iesaistījušies *Pērkonā* izveidē. Juris Sējāns ir basģitārists, taču spēlē arī klarneti un citus pūšamos instrumentus, kā arī komponē. Studējis Konservatorijā, piecus gadus muzicējis pūtēju orķestrī *Rīga*. Bijis viens no grupas *Menuets* dibinātājiem. Tā kā Sējāns *Menuetam* mēdza rakstīt mūziku, brīžiem pavisam neapzināti *Menuetā* bija jūtams *Pērkonā* skanējums, par ko Kulakovs esot uztraucies. Ar mūziku saistīta arī Jura meita Maija, kas beigusi mūzikas skolu un dziedājusi korī *Kamēr*. Juris Sējāns darbojies arī politikā un kopā ar Ievu Akurateri iesaistījies partijas TB/LNNK aktivitātēs. Šobrīd piedalās dažādos muzikālos projektos un ir LTV raidījuma *100 g kultūras* režisors.

Arī Jura brālis Leons Sējāns stāvējis gan pie *Menueta*, gan *Pērkonā* šūpuļa. Mūzikas eksperti uzskata viņu par solģitāras virtuozu. Tomēr atšķirībā no pārējiem grupas dalībniekiem Leons pēc profesijas ir nevis mūziķis, bet tēlnieks. Kā jau Sējānu dzimtā pienākas, arī Leona bērni turpina mūzikas gaitas: meita Liene Sējāne ir flautiste un muzicē kopā ar topošo dzīvesbiedru Kristapu Grasi, savukārt dēls Reinis dzied grupā *Cosmos*. Leonam kopā ar brāli Juri uz pusēm pieder audio un videoierakstu studija *Seja*, kur Leons ir skaņu režisors. Reizēm viņš mēdz vēl strādāt savā pamatprofesijā — par koka tēlnieku. Interesanti, ka visi četri brāļi Sējāni mītīnās kaimiņos Jūrmalā, kur no vienām dzimtas mājām nu izaugušas četras.

Nauris Puntulis, dziedātājs

Dzimis 1961. gadā Talsos

Pēc Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikuma pūtēju un estrādes orķestru diriģēšanas nodaļas absolvēšanas Puntulis sāka dziedāt estrādes ansamblī *Lāčplēsis*, kur viņa partnere bija Olga Rajecka. Šeit Nauri pamanīja brāļi Sējāni un uzaicināja talantīgo dziedātāju pievienoties grupai *Menuets*. Lai gan *Menuets* bija Puntuļa autoritāte, jaunais dziedātājs no šā vilinošā piedāvājuma atteicās. Kā pats vēlāk atzīst — esot nobijies, jo tolaik viņam bija nopietnas problēmas ar alkoholu. Vēlāk Puntulis

Pērkonis joprojām kopā. 25 gadu laikā grupā notikusi tikai viena dalībnieka nomaīņa — bundzinieku Dainis Strazdiņš kopš 1988. gada nomainījis Ikars Ruņģis (otrais no labās)

uz neilgu laiku iesaistījās armijas ansambli *Zvaigznīte*, bet tad viņa dzīvē sākās melnais periods, līdz Leons Sējāns vēlreiz kļūt par grupas *Pērkonis* solistu. Sākot dziedāt Kulakova sarakstīto mūziku, Puntulis saprata, ka viņam vēl daudz jāmacās, un 1983. gadā iestājās Medīna mūzikas skolas vokālajā klasē. Tomēr problēmas ar alkoholu turpinājās, tas traucēja gan mācībām un darbam, gan ģimenei, līdz 1984. gadā Puntulis apņēmas alkoholu nelietot un šo solījumu tur joprojām. Pabeidzis Konservatorijas vokālo nodaļu, Puntulis sāka pievērsties akadēmiskajai dziedāšanai — 1994. gadā ieguva mūzikas maģistra grādu operdziedāšanā un sāka strādāt par Latvijas Nacionālās operas solistu, ko dara līdz šai dienai. Paralēli darbam operā Puntulis koncertē ar *Trīs tenoriem*. Nauris nu jau 26 gadus ir kopā ar sievu Sandru, kas bija viņa balsts dzīvē melnajā periodā un palīdzēja uzvarēt cīņā ar atkarību no alkohola. Puntuļu ģimenē aug divas meitas: Ketija (26) un Elizabete (25). Meitenes nav izvēlējušās iet tēva pēdās — Ketija darbojas pedagoģijas jomā, bet Elizabete strādā marketinga un komunikāciju aģentūrā.

Dainis Strazdiņš, bundzinieks

Dzimis 1953. gadā Vietalvā

25 gadu laikā grupā *Pērkonis* bijusi tikai viena dalībnieka nomaīņa — kad grupu pameta Dainis Strazdiņš un viņa vietā 1988. gadā stājās Ikars Ruņģis.

Dainis Strazdiņš mācījies klavier spēli un kordinģēšanu. 1972. gadā viņš nodibināja pats savu vokāli instrumentālo ansambli un pievērsās sitamajiem instrumentiem. Juris Kulakovs par Strazdiņu uzzinājis pēc nostāstiem un

uzaicinājis viņu pievienoties *Pērkonam* laikā, kad Dainis vadīja Pļaviņu vokāli instrumentālo ansambli. Lai arī Dainis spēlēja no sirds, grupas darba režīms bija smags, bet Strazdiņam pa prātam bija mierīgāka dzīve, tāpēc pēc astoņiem gadiem viņš *Pērkonu* pameta un kļuva par Pļaviņu kultūras nama direktoru. Šobrīd viņš dzīvo mierīgu ģimenes dzīvi Pļaviņās un strādā reklāmas firmā.

Ikars Ruņģis, bundzinieks

Dzimis 1966. gadā Madonas rajonā

Pēc Strazdiņa grupai pievienojas Ikars Ruņģis. Mācījies Cēsu un Liepājas mūzikas vidusskolās un par *Pērkonu* sācis fanot no pašiem grupas pirmsākumiem. Viņa atgriešanās no armijas sakrita ar laiku, kad *Pērkonis* draudēja palikt bez bundzinieka. Kulakovam Ruņģa kandidatūru ieteica viņa kādreizējais studiju biedrs Zigfrīds Muktupāvels. Kad Juris Ikaram piedāvājis spēlēt grupā, viņš vien spējis atbildēt, ka par ko tādu varētu tikai sapņot. Jau pēc nedēļas Ikars kļuva par piltiesīgu *Pērkonas* bundzinieku. Vēlākos gados Ruņģis spēlēja arī grupās *Monro*, *Deus Sex Machina*, bijis žūrijas loceklis mūzikas festivālos. Šobrīd Ikars Ruņģis strādā Mārupes bērnu mūzikas un mākslas skolā par sitamo instrumentu (ksilofons, bungas) pasniedzēju. Ikars nav bijis precējies, taču nu jau piecus gadus viņš ir kopā ar Latvijas Radio darbinieci Ivetu Zvejnieci un audzina dēlu Kristapu, kam ir divi gadiņi.

Raimonds Bartaševics

Dzimis 1953. gadā Majoros

Raimonds ir beidzis Jūrmalas bērnu

mūzikas skolu, kur astoņus gadus mācījies vijoles spēli. Tolaik viņš nolēma, ka mūzikas kādam laikam pietiks, un pievērsās arhitektūras studijām. Pats Raimonds atzīst, ka visa viņa dzīve pagājusi, svārstoties starp maizes darbu (arhitektūru) un sirdsdarbu (mūziku). Viņš ir strādājis gan par galdnieku, gan mēbeļu un interjera dizaineru. Arī Bartaševicu Kulakovs noskatīja *Menuetā*, kur viņš ilgus gadu bija bundzinieks. Kopš pievērsies dziedāšanai, Raimonds pie bungām sēdies pavisam reti: pēdējoreiz tas noticis pērn — kantātes *Sarkanais vilciens* atskaņojumā. Raimonda var saukt par plaša profila mākslinieku: paralēli muzikālām nodarbēm viņš mēdz izpausties arī gleznošanā un kopš 1985. gada ir neiztrūkstošs *Bilžu* izstāžu dalībnieks. Grupas biedri vienmēr ir sajūsmiņājušies par Raimonda balsi un improvizēšanas spējām: nekad nevarot paredzēt, kā viņš nodziedās koncertu. Pats mākslinieks, to komentējot, teic, ka ienīst atkārtotanos un rutīnu. Šobrīd Bartaševics — paralēli spēlēšanai *Menuetā*, *Pērkonā* un atsevišķos Adriana Kukuvasa un Jura Kulakova projektos — strādā dizaina salonā *Inspira*. Viņa atbildībā ir virtuves mēbeļu dizainēšana. „Viņam ir ļoti laba gaume!” — tā par Raimonda saka grupas biedri un labprāt pasūtītu pie Bartaševica mēbeles, tikai piemēta, ka tas nav lēts prieks. Raimonds ir laimīgi precējies ar sievu Mairu, ģimenē aug dēls Patriks.

Una Krūmiņa

Foto: no grupas *Pērkonis* arhīva un Māra Ruka grāmatas *No zemes un debesīm. Pērkonis*